

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู และเพื่อทำการเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูตามคุณลักษณะของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการบริหารงาน และขนาดของโรงเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 1,319 คน แบ่งตามขนาดของโรงเรียน ดังนี้ จำนวนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก 330 คน จำนวนครูในโรงเรียนขนาดกลาง 613 คน และจำนวนครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ 376 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสัดส่วนของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน ได้จำนวนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 97 คน จำนวนครูในโรงเรียนขนาดกลาง 120 คน จำนวนครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ 98 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ใน 3 ด้าน คือ ด้านความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการพัฒนา งานวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ ซึ่งหาความเชื่อมั่นโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Correlation) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 315 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 315 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารตามการรับรู้ของครูโดยการหาค่าร้อยละ วิเคราะห์ระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูตามคุณลักษณะของผู้บริหารที่แตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ และประสบการณ์ในการบริหารงาน โดยใช้สถิติ t-test วิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมระหว่างขนาดของโรงเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าสถิติ F-test

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมทั้งหมดและในแต่ละด้าน จากการศึกษาพบว่า ระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ผู้บริหารมีระดับการส่งเสริมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหาร โดยภาพรวมและรายด้าน

2.1 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหาร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการบริหารงาน และขนาดของโรงเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2

2.1.1 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีเพศต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีเพศต่างกันมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารที่มีเพศต่างกันมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูทั้งสามด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.1.2 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ระหว่างผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี กับผู้บริหารที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระหว่างผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี กับ 40 ปีขึ้นไป มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความพร้อมการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ยกเว้นด้านการพัฒนางานวิจัยที่ไม่แตกต่างกัน

2.1.3 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาโทกับผู้บริหารที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.1.4 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีวิทยฐานะต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีวิทยฐานะต่างกันมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารที่มีวิทยฐานะต่างกันมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.1.5 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีประสบการณ์การในการบริหารงานต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การในการบริหารงาน 1 – 14 ปี กับผู้บริหารที่มีประสบการณ์การในการบริหารงาน 15 ปีขึ้นไป มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การในการบริหารงานต่างกัน มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.1.6 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่บริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่บริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีการระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารที่บริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูทั้งในด้านความพร้อมของการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลจากการศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษายทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของบรรจง ฉายศรีวรรณ (2548:

บทคัดย่อ), ถนัดวิทย์ ทองคำ (2547: บทคัดย่อ), คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553: บทคัดย่อ), สุริยงศ์ ศรีนอก (2550: บทคัดย่อ), รังสรรค์ แสนบัณฑิต (2549 : บทคัดย่อ), สมควร เหล่าประเสริฐ (2551: บทคัดย่อ), ถนัดวิทย์ ทองคำ (2547: บทคัดย่อ), ปัญญา สมชัย (2550: บทคัดย่อ), อัมพร ยอดสะเทิน (2550: บทคัดย่อ), ศิรินันท์ สิงทิส (2550: บทคัดย่อ), จรรย์ สุขเสรี (2550: บทคัดย่อ), บัณฑิต จันทบาล (2550: บทคัดย่อ), รัชดา ผูกพยนต์ (2552: บทคัดย่อ), พัทธวิษณุ โสยกกุล (2552: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก (บัญชา อึ้งสกุล อ้างถึงใน พิสิษฐ์ คำแสน. 2546: 38) ผู้บริหารหรือหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญในการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียน โดยใช้ผลการวิจัยของครูเป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่ง เพื่อส่งเสริมให้ครูนำงานวิจัยในชั้นเรียนไปเป็นผลงานในการขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้น และ (บัญชา อึ้งสกุล อ้างถึงใน ดุสิต จันทรังษ. 2548: 17) การบริหารเพื่อส่งเสริมให้ครูผู้ปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนให้มีกำลังใจและสามารถทำงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพในการนำผลการวิจัยไปใช้ ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจที่มีอยู่ในหน่วยงาน ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญคือ การติดตามให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารมีระดับการส่งเสริมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนตามลำดับ แสดงว่า ผู้บริหารเห็นถึงความสำคัญในส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา จึงถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การส่งเสริมและผลักดันให้ครูได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนได้นั้น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้เวลาและความพยายามพอสมควร แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ถือเป็นเรื่องยากสำหรับผู้บริหาร (มนัส ไซยศักดิ์, 2544: 53-57) นอกจากนั้นวัลลภ กัณฑ์พิชญ์ (2545: 23) กล่าวว่า การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อพัฒนางานวิจัยที่ครูรับผิดชอบและนำผลวิจัยไปใช้จริง และต้องพยายามศึกษาผลงานวิจัยที่มีอยู่แล้วนำมาใช้ในงานของตน โดยผู้บริหารควรกระตุ้น ติดตาม แสดงความสนใจ ตลอดจนรับทราบผลวิจัยและส่งเสริมการเผยแพร่งานวิจัยของครู

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา วิชฐานะ ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหาร และขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันผู้วิจัยได้อภิปรายดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีเพศต่างกัน พบว่า ผู้บริหารที่มีเพศต่างกันมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมแตกต่างกัน โดยผู้บริหารเพศหญิงจะมีระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมากกว่าผู้บริหารเพศชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารที่มีเพศต่างกันจะมีระดับการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกันทุกด้าน ทั้งด้านความพร้อมในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้บริหารเพศหญิงจะให้การส่งเสริมในทุก ๆ ด้านของการทำการวิจัยในชั้นเรียนของครูมากกว่าผู้บริหารเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การปฏิรูปการศึกษา สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล มีอิสระ และผู้บริหารมีอำนาจในการบริหารงานอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการบริหารงานบุคคล ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรโดยตรง เมื่อสถานศึกษามีการวางแผนพัฒนาบุคลากรน้อย ทำให้ครูไม่ได้รับการจูงใจที่เหมาะสม ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน บุคลากรซึ่งเป็นครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีเพศต่างกันมีมุมมองและความคิดที่ต่างกัน โดยมุมมองและความคิดของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เพศหญิงจะมีความคิดเชิงรุก คิดก้าวไกลในอนาคต มีความคาดหวังในความสำเร็จมากกว่าเพศชาย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2545: 45) นริษา ไพโรจน์ (2548: 23) กล่าวว่า คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ บุคลิกภาพ แรงจูงใจ ความสนใจ ความคาดหวัง อุปนิสัย ความรู้ และการฝึกอบรม และชิรนนท์ พุ่มหมอก (2543: 36) กล่าวว่า การรับรู้ของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ การประเมินตัดสินสถานการณ์ หรือเหตุการณ์นั้น ๆ การรับรู้ของบุคคลเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกัน ถึงแม้จะรับรู้ในเรื่องเดียวกันก็ไม่มีบุคคลใดที่จะมีการรับรู้ที่เหมือนกับบุคคลอื่นทีเดียว เพราะบุคคลจะประมวลการรับรู้เป็นประสบการณ์ที่มีความหมายเฉพาะตนเอง ซึ่งมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ ด้วย โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้คือ คุณลักษณะของบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา การฝึกอบรมหรือการเรียนรู้ ประสบการณ์ในอดีต และบทบาทหน้าที่หรือตำแหน่ง

ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ บุญเนบ (ม.ป.ป.: บทความ) พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร พบว่า การปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลที่มีเพศต่างกัน ในด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน พบว่า ระหว่างผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี กับผู้บริหารที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน โดยผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปีจะมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสูงกว่าผู้บริหารที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับรู้ของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับการประเมินตัดสินสถานการณ์ หรือเหตุการณ์นั้น ๆ การรับรู้ของบุคคลเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกัน ถึงแม้จะรับรู้ในเรื่องเดียวกันก็ไม่มีบุคคลใดที่จะมีการรับรู้ที่เหมือนกับบุคคลอื่นทีเดียว เพราะบุคคลจะประมวลการรับรู้เป็นประสบการณ์ที่มีความหมายเฉพาะตนเอง ซึ่งมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ ด้วย โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้คือ คุณลักษณะของบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา การฝึกอบรมหรือการเรียนรู้ ประสบการณ์ในอดีต และบทบาทหน้าที่หรือตำแหน่ง (ธีรพันธ์ พุ่มหมอก, 2543: 36) และนริษา ไพโรจน์ (2548: 23) กล่าวว่า คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ บุคลิกภาพ แรงจูงใจ ความสนใจ ความคาดหวัง อุปนิสัย ความรู้ และการฝึกอบรม ซึ่งผลจากการศึกษามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวิน ชินบุตร (2546: บทคัดย่อ) ที่พบว่า การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันตามอายุของผู้บริหาร โดยผู้ที่มีอายุ 39 ปี และต่ำกว่ามีการดำเนินงานในระดับสูงกว่า อายุ 40 - 49 ปี และอายุ 50 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ผู้ที่มีอายุ 40 - 49 ปี มีการดำเนินงานสูงกว่าผู้บริหารอายุ 50 ปีขึ้นไป รวมทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของ รังสรรค์ แสนบัณฑิต (2549: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอบางปะกง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 แล้วพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีระดับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาโทกับผู้บริหารที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนแสดงพฤติกรรมความเป็นผู้นำร่วมกับผู้ได้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงาน หรือช่วยในการตัดสินใจ ให้คำปรึกษาหารือช่วยเหลือ ตลอดจนอำนวยความสะดวก สร้างบรรยากาศในการทำงาน เสริมสร้างขวัญกำลังใจ และให้ความมั่นใจในการทำงานร่วมกับผู้ได้บังคับบัญชา ฉะนั้นระดับการศึกษาจึงไม่มีผลต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารแตกต่างกัน (กรมสามัญศึกษา, 2547: 86)

ผลจากการศึกษามีความสอดคล้องกับการวิจัยของ กัลยกร มั่นถาวรวงศ์ (2548: บทคัดย่อ), วิโรจน์ พรหมมาศ (2548: บทคัดย่อ), นางพะงา พิชัย (2543: บทคัดย่อ), คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553: บทคัดย่อ), ของ จรรย์ สุขเสรี (2550: บทคัดย่อ) และนาตยา อคิษฐ์นิกร (2551: บทคัดย่อ) บุญมี ปะพะวะ (2541: บทคัดย่อ), พัทธวิทย์ โสยกกุล (2552: บทคัดย่อ), รัชดา ผูกพยนต์ (2552: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้บริหาร

สถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการปฏิบัติตามบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

2.4 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีวิทยฐานะต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีวิทยฐานะชำนาญการและชำนาญการพิเศษขึ้นไป มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการบริหารและการจัดการตามแนวการบริหารที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Management) คือ ผู้บริหารใช้ตำแหน่งในการทำงานอย่างมีอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวต่อการบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมงานด้านวิชาการเป็นหลักสำคัญ อันจะก่อให้เกิดความสำเร็จในการปฏิรูปการเรียนรู้และการปฏิรูปการศึกษาโดยรวม ทั้งนี้บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ประกอบด้วยเกณฑ์ดังต่อไปนี้ การเป็นผู้นำทางวิชาการ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม การเป็นผู้อำนวยความสะดวก การประสานความสัมพันธ์ การส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากร การสร้างแรงจูงใจ การประเมินผล การส่งเสริมสนับสนุน การวิจัยและพัฒนา การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมเทคโนโลยี ทั้งนี้ตำแหน่งของผู้บริหารสถานศึกษาไม่มีผลต่อการบริหารงานที่แตกต่างกัน (รุ่ง แก้วแดง, 2545: 27).

สอดคล้องกับการศึกษาของ พัชวิษญ์ โสภยากุล (2552: 121) ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลข เขต 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.5 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่มีประสบการณ์การบริหารงานต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การในการบริหารงาน 1 – 14 ปี กับผู้บริหารที่มีประสบการณ์การในการบริหารงาน 15 ปีขึ้นไป มีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถ รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบวินัยและจรรยาบรรณของครูได้เป็นอย่างดี มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ผู้บริหารมีความยุติธรรม มีความเสมอภาค และมีศักยภาพในการบริหารงานตามกรอบแนวทางการดำเนินงาน เห็นความสำคัญของผู้ร่วมงาน เป็นผลให้งานประสบความสำเร็จ ซึ่งประสบการณ์การบริหารงานจึงไม่มีผลต่อความคิดเห็นว่าการบริหารแตกต่างกัน (วันชัย พงษา, 2551: 87)

ผลจากการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญลือ ไชยชิต (2548: บทคัดย่อ) ที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมทุกด้านและรายด้านไม่แตกต่างกัน คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนคติของครูและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพใต้ พบว่า บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนคติของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ของ พัชวิชญ์ โสงยากุล (2552: บทคัดย่อ) ที่พบว่าผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 รวมทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของ รัชดา ผูกพยนต์ (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าการจำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนในภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกันยกเว้น ด้านการให้ความสำคัญกับงานวิจัยในโรงเรียน และด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนต่างกัน มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนต่างกัน

2.6 การเปรียบเทียบการส่งเสริมของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมระหว่างผู้บริหารที่บริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน พบว่า ผู้บริหารที่บริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารที่บริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน จะมีระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูทั้งในด้านความพร้อมของการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก ปัจจุบัน มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เป็น กฎหมายคุ้มครองให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีสิทธิอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน ในเรื่องของการได้รับประโยชน์ตอบแทนและการประกันความมั่นคง ทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่ว่าจะปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใด มีขวัญ กำลังใจ และมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเท่าเทียมกัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550: 96)

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวิน ชินบุตร (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารไม่แตกต่างกันตามขนาดโรงเรียน วิโรจน์ พรหมมาศ (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จันทร์พิมพ์ วงศ์ประชารัตน์ (2548: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ชาญกรรณ์ นันทประเสริฐวุฒิ (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครูและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพใต้ พบว่า บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนะของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีทัศนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน รวมทั้งสอดคล้องกับการศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย ของศิริพันธ์ สิงทิส (2550: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากถึง 3 ขนาด และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันทั้ง 3 ขนาด พบว่า ไม่แตกต่างกัน สมศักดิ์ เหลืองทอง (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า เมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาขนาดเล็ก มีความเห็นว่าบทบาทที่ความคาดหวังของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีความเห็นว่าบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ จรรย์ สุขเสรี (2550: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ในโรงเรียนขนาดต่างกันโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อไม่แตกต่างกัน เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทุกด้าน และการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ของ บรรจง สังฆะ (2547: บทคัดย่อ) ที่ผลการศึกษาวิจัยพบว่าบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่มีขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยใน

โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ของ รัชดา ผูกพยนต์ (2552: บทคัดย่อ) ที่ผลการศึกษาพบว่า บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการให้ความสำคัญกับงานวิจัยในโรงเรียน และด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ใน โรงเรียนขนาดต่างกัน มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนต่างกัน รวมทั้งสอดคล้องกับการศึกษา ของ เบญจพร ทองโอ (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาตาม ทักษะของครู และผู้บริหาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการครูและผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ปฏิบัติงานใน โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีทักษะต่อบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมและ รายองค์ประกอบไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยเฉพาะด้านการเผยแพร่ผลงานการวิจัย และการนำผลงานวิจัยมาใช้ เพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรหาแนวทางในการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มากยิ่งขึ้น และผู้บริหารควรมีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นที่ปรึกษาให้แก่คณะครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำแผนงาน โครงการเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีความชัดเจน และควรจัดระบบงานในโรงเรียนให้เอื้อต่อครูผู้สอนและทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

1.4 ผู้บริหารควรกำหนดมาตรการให้ครูผู้สอนจัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกคน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

1.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดทำแผนงาน/โครงการพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูให้ครอบคลุมทุกจังหวัดและเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้ทราบภาพรวมเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

2.2 ควรศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครู

2.3 ควรศึกษาปัจจัยและตัวบ่งชี้ที่ก่อให้เกิดผลสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษา

